

KONCERT ZBORA CHEMICAE INGENIARIAE ALUMNI

12. prosinca 1993. održan je koncert mješovitoga pjevačkog zbora Društva diplomiranih inženjera i studenata Kemijsko-tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu pod ravnanjem Vinka Glasnovića. Na koncertu su izvedene dvije *Ave Marije* (Arcadelt i Mozart), *Cum invocarem* (V. Lisinski) – solistica je bila Martina Gojčeta, te *Misa* i *Psalam 102* V. Glasnovića. Uz glasovirsku pratnju Jasne Vorkapić-Furač te zajedno sa gostima iz Siska, zborom Hrvatskog pjevačkog društva „Danica”, zaokružena je ova zanimljiva glazbena večer domoljubnim skladbama *Pozdrav domovini* V. Novaka i *Himna slobodi* I. Zajca

S.T.

PRIJE 10 GODINA UMRO MILAN MAJDAK

U travnju ove 1994. god. navršava se deset godina od smrti MILANA MAJDAKA, graditelja orgulja i harmoniuma. O njegovom radu pisala je gđa HERMINA KNEŽEVIĆ rod. MAJDAK u *Sv. Ceciliji* br. 3-4, 1984. U tom je članku napisala i glavne podatke o orguljama koje je Majdak izgradio. Zajedno s g. Franjom Lindauerom izgradio je četvoro orgulje (8-13 registara), a samostalno je izgradio 14 orgulja (6-23 registra). Njegov najveći opus su orgulje u crkvi čč.ss. sv. Križa u Đakovu (23 registra, 3 manuala). Osim orgulja izgradio je i 14 pedalharmoniuma sa 2 manuala, te 80 manjih harmoniuma.

Kvaliteta ovih djela svjedoči o visokoj stručnosti orguljarskog majstora MILANA MAJDAKA koju su cijenili svi naši eminentni orguljaši, a posebno prof. Franjo Dugan. Redovito je održavao mnoge orgulje, a posebnu brigu je posvećivao orguljama zagrebačke katedrale kroz punih 25 godina. Nadamo se da će se crkveni glazbenici, posebno orguljaši, još dugi niz godina sjećati u priznanju i zahvalnosti našega zaslužnog graditelja „kraljice svih glazbala” u našim crkvama.

T.

OBAVIJEST

Jedna njemačka firma nudi više kvalitetnih harmonija, novih ili generalno uređenih, sa i bez motora. Informacije u Hrvatskoj na tel/fax: 045/83-024

PRIKAZI

RJEČ I MELODIJA U LITURGIJSKO-GLAZBENIM VRSTAMA

Miroslav Martinjak
Zagreb 1993.

Prošle je godine u listopadu, pri katedri liturgike Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, mo. Miroslav Martinjak obranio svoj habilitacijski rad *Riječ i melodija u liturgijsko-glazbenim vrstama*. U ovom eminentnom radu mo. Martinjak je prikazao odnos teksta i melodije u grgurovskom koralu, crkvenoj vokalnoj polifoniji i pučkoj crkvenoj popijevci, te reformu crkvene glazbe od Cecilijanskog pokreta do instrukcije *Musicam sacram*.

Premda je ovo vrlo opsežan rad, u njemu autor kaže da je „mnštvo novih tema i pitanja tek dotaknuto”. To je izazov za sve crkvene glazbenike koji se žele baviti ovim područjem crkvene glazbe da nastave započeta istraživanja o odnosu riječi i melodije u liturgijskoj glazbi.

U zaključku autor ističe: „Kršćanska vjera kao objavljena vjera ima za bazu riječ Božju, utjelovljenu Riječ. Stoga je najprikladniji način za vrednovanje liturgijske glazbe njen odnos prema riječi Božjoj, govorenoj danas u liturgiji. Ne postoji sveta i nesveta melodija, već prikladna i neprikladna da izrazi liturgijsku riječ. Ako melodija izvire spontano iz riječi, suživot riječi i melodije je neminovan, a prikladnost postignuta. Takva melodija, po sudjelovanju u svetom činu postaje i ona sveta i vječna. To je temeljni princip po kome je koncipirana i obrađena naša teza.”

Na kraju svoga habilitacijskog rada mo. Martinjak upozorava da je konstanta liturgijske glazbe „Dostojanstvo liturgije u kojoj se slavi Boga i posvećuje čovjeka. U tom kontekstu trebalo bi i suvremeno stvaralaštvo tražiti sklad između liturgijske riječi i melodije, između glazbe i liturgije, jer svečano naviještanje svete riječi nalazi se u temelju svake liturgijske (ritualne) glazbe. Melodija mora izvirati iz prirodno izgovorene i intonirane riječi, jer svaka riječ i svaki tekst krije u sebi svoju najprikladniju melodiju i to bi glazbenik trebao otkriti. Ta naravnost i spontanost prvi je preduvjet suživota teksta i melodije.

Druga vrlo važna komponenta s kojom bi suvremeno stvaralaštvo trebalo računati jest da glazba u liturgiji nema ništa magičnoga pa joj nisu potrebne neke ekstatične i obmanjujuće melodije i ritmovi već je ona prvenstveno liturgijski znak i kao takva mora biti: potpora molitve, izraz Kristova misterija, urešena svetošću i dobrim oblikom, odgovarati liturgijskom činu i ne biti zaprekom djelatnom sudjelovanju svih nazočnih vjernika čiju će pozornost i osjećaj upravljati svetom činu. Glazba s takvim kvalitetama nadživjet će svoje generacije i postati ne samo glazba sadašnjosti već i budućnosti.”

Na kraju, preporučam crkvenim glazbenicima i liturgičarima da pročitaju ovaj habilitacijski rad. Naći će u njemu prosudbu pravilnog rješenja odnosa riječi i melodije, glazbe i liturgije.

D.T.